

Sygn. akt II Ka 510/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r.

sprawy **J. S.**

obwinionego o wykroczenia z art. 92 a kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 16 maja 2013 r. sygn. akt II W 1093/11

uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie w stosunku do J. S. na zasadzie art. 45§1 kw w zw. z art. 5§1 pkt 4 kpw umarza z powodu przedawnienia karalności czynów; wydatki postępowania w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 510/13

UZASADNIENIE

J. S. został obwiniony o to, że:

I. w dniu 2 sierpnia 2011 roku o godzinie 11:15 w P. gm. P. woj. (...) kierując samochodem marki B. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 57 km/h tj. 40/97 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92 a kw

II. w dniu 13 września 2011 r. o godzinie 11:37 na drodze W 805 w miejscowości T., gm. P., woj. (...) kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...), przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 44km/h, w obszarze zabudowanym,

tj. o wykroczenie z art. 92 a kw

Wyrokiem z dnia 16 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Garwolinie obwinionego J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpujących dyspozycję art. 92 a kw i za te czyny na podstawie art. 92 a kw w zw. z art. 9 §2 kw w zw. z art. 24 §1 i 3 kw wymierzył obwinionemu łączną karę grzywny w kwocie 1000 (jednego tysiąca) złotych;

zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty oraz obciążył go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 100 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca obwinionego. Wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 42 ust. 2 Konstytucji poprzez nieuzasadnione niedopuszczenie dowodów wskazanych w piśmie z dnia 23 kwietnia 2013 r. w niniejszej sprawie co jest ewidentnym odmawianiem prawa do obrony obwinionemu i dowodzenia w tym zakresie jego niewinności;

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.

- art. 5 i 7 kpk w zw. art. 366 §1 kpk i art. 410 kpk polegające na rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść obwinionego;

- art. 170 kpk polegające na bezpodstawnym oddaleniu wniosków dowodowych obrońcy obwinionego oraz nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. S. – pomimo wcześniejszego dopuszczenia takiego dowodu;

3. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść rozstrzygnięcia polegający;

- na bezkrytycznym zdaniu się przy wydawaniu zaskarżonego wyroku na wynikach pomiaru F.-radaru I.-1 o nr fabr. (...), pomimo złożenia przez obrońcę obwinionego merytorycznego wniosku dowodowego, który dążył do podważenia wiarygodności w/w pomiaru oraz brak oceny możliwości dopuszczenia się przez obwinionego wykroczeń z art. 92a kw i dokonania pomiaru prędkości oraz zatrzymania przez funkcjonariuszy policji na podstawie szkicu drogi wojewódzkiej nr (...).

- oddaleniu wniosku – wcześniej dopuszczonego – dowodu z zeznań świadka Z. S., która była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a tym samym winna posiadać wiedzę gdzie został zatrzymany obwiniony (dokładnie czy przed znakiem ograniczenia prędkości czy też w innym miejscu) i z jaką wówczas prędkością jechał.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, na zasadzie art. 427 §1 kpk wniósł o:

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I-ej instancji

ewentualnie o:

1. podnosząc zarzut przedawnienia przedmiotowych wykroczeń wniósł o umorzenie postępowania

2. uniewinnienie obwinionego od zarzucanych mu czynów.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca poparł apelację i wnioski w niej zawarte, nadto złożył dodatkowy wniosek o umorzenie postępowania również co do czynu II z powodu przedawnienia jego karalności. Obwiniony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy. Oskarżyciel nie stawiał się na rozprawę odwoławczą, będąc o jej terminie zawiadomiony prawidłowo.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy zgłoszony na rozprawie odwoławczej o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności jako uzasadniony na uwzględnienie zasługuje.

J. S. oskarżyciel publiczny zarzucił, a Sąd Rejonowy w Siedlcach w wyroku z dnia 16 maja 2013r., sygn. akt II W 1093/11 przypisał popełnienie w dniach 2 sierpnia i 13 września 2011 r. dwóch wykroczeń z art. 92a kw.

Zgodnie z dyspozycją art. 45§1kw, karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, zaś w razie wszczęcia postępowania w tym okresie z upływem lat 2 od daty czynu. Opisane w zaskarżonym wyroku wykroczenia zostały popełnione w dniach 2 sierpnia i 13 września 2011 r.. W tej sytuacji przedawnienie ich karalności nastąpiło odpowiednio 2 sierpnia i 13 września 2013 r.. Podzielając na rozprawie odwoławczej argumenty podniesione

przez obrońcę obwinionego, o występowaniu w sprawie niniejszej ujemnej przesłanki procesowej określonej w art. 5§1 pkt 4 kpw, Sąd Okręgowy w Siedlcach zaskarżony wyrok uchylił, i postępowanie w stosunku do J. S. umorzył z powodu przedawnienia karalności.

Stojąc na stanowisku, iż w pierwszej kolejności sąd odwoławczy winien ustalić czy w sprawie nie występują ujemne przesłanki procesowe, sąd okręgowy uznał, iż nie ma aktualnie potrzeby merytorycznego odnoszenia się do apelacji obrońcy.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 118§2 kpw.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.